

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΧΟΛΙΟ

Αγαπητοί αναγνώστες,

Η άσκηση της Κοινωνικής Εργασίας επιστρατεύει ποικίλες μεθοδολογικές προσεγγίσεις, μοντέλα παρέμβασης και τεχνικές, ανάλογα με τα διαγνωστικά στοιχεία και τα προς επίλυση προβλήματα της κάθε περίπτωσης. Δύο παραδείγματα εφαρμογής διαφορετικών μεθοδολογικών προσεγγίσεων παρουσιάζουν τα δύο πρώτα άρθρα του τεύχους 122/2016 της *Κοινωνικής Εργασίας*.

Η " αφηγηματική " προσέγγιση στη Συμβουλευτική αναπτύχθηκε και διαδόθηκε στο τέλος της δεκαετίας του 1980, ως απόρροια του φιλοσοφικού κινήματος της φαινομενολογίας και του μετα-δορισμού, που επέφεραν ένα νέο θεωρητικό μοντέλο σκέψης στις Δυτικές κοινωνίες, εξηγεί στο άρθρο της η Δρ. Μαρία Βουλγαρίδου, κοινωνική λειτουργός, σύμβουλος οικογένειας. Μέσω μελέτης περίπτωσης, η συγγραφέας παρουσιάζει την έννοια, το θεωρητικό υπόβαθρο και τα συνιστώσα στοιχεία της αφηγηματικής προσέγγισης στη Συμβουλευτική. Βασικό χαρακτηριστικό της μεθόδου αυτής είναι η ισοδύναμη συνομιλία και συνεργασία μεταξύ συμβούλου και συμβουλευόμενου, ώστε από κοινού να διερευνήσουν "το πώς η αφήγηση περιγράφει την πορεία του ατόμου στο να αισθάνεται ως 'προβληματική' τη ζωή του" και τους τρόπους που θα τη βελτιώσουν, σε αντιδιαστολή με την παραδοσιακή σχέση θεραπευτή - θεραπευόμενου.

Ο κοινωνικός λειτουργός Μάνος Κωνσταντινίδης παρουσιάζει στο άρθρο του την πορεία της συνεργασίας του με μια HIV οροθετική μητέρα. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόστηκε το μοντέλο της επικεντρωμένης σε στόχους κοινωνικής εργασίας σε συνδυασμό με τη βραχεία εργασία σε περιπτώσεις κρίσης. Ο συγγραφέας, αφού παραθέσει την εννοιολογική θεώρηση των δύο αυτών μοντέλων, καθώς και βασικές παραμέτρους της ψυχοκοινωνικής επιβάρυνσης των ασθενών από την HIV λοίμωξη σε συσχέτιση με θεωρητικές τοποθετήσεις, επεξηγεί τις επιμέρους τεχνικές που εφάρμοσε κατά την εξέλιξη της περίπτωσης. Το άρθρο καταλήγει επισημαίνοντας ότι, ο ρόλος και η συμβολή του κοινωνικού λειτουργού σ' αυτές τις περιπτώσεις είναι να δείξει το δρόμο στα άτομα που «δυσκολεύονται να αναλάβουν την ευθύνη, ώστε να κατευθυνθούν προς εναλλακτικές, πιο ασφαλείς επιλογές, και να κατανοήσουν τελικά ότι "η κρίση δημιουργείται όταν το *παλιό* έχει πεθάνει", αλλά το *νέο* δεν μπορεί να γεννηθεί».

Οι επιπτώσεις της ανθρωπιστικής - οικονομικής κρίσης στην πρακτική της νοσοκομειακής κοινωνικής εργασίας μέσα από την οπτική των κοινωνικών λειτουργών του χώρου της υγείας είναι το θέμα της ποιοτικής μελέτης που παρουσιάζουν στο άρθρο τους η προισταμένη του Τμήματος Κοινωνικής Εργασίας του Γ.Ν.Ε. "Θριάσιο" Αικατερίνη Παχή και η κοινωνική λειτουργός Αναστασία Προκοπίου. Το άγχος, η ανεργία, η έλλειψη στέγης, η έλλειψη ασφαλιστικής κάλυψης και γενικά η οικονομική ανέχεια είναι τα κύρια και επιτακτικά προβλήματα των νοσηλευομένων που απευθύνονται στην Κοινωνική Υπηρεσία, όπως αυτά καταγράφονται στις παρατιθέμενες στο άρθρο απόψεις των κοινωνικών λειτουργών της μελέτης, η οποία διεξήχθη το 2013-14. Οι συγγραφείς τονίζουν τις άοκνες προσπάθειες των κοινωνικών λειτουργών να βρουν λύσεις στα πλαίσια ενός αποδυναμωμένου συστήματος υγείας και κοινωνικής πρόνοιας, καθώς και τη δέσμευσή τους στον αγώνα υπέρ των δικαιωμάτων αυτών των κοινωνικά ευπαθών ομάδων για ισότιμη πρόσβαση σε υπηρεσίες υγείας.

Τέλος, στο τεύχος αυτό φιλοξενούμε την παρουσίαση του βιβλίου του καθηγητή Πέτρου Σταθόπουλου *Κοινωνική Προστασία - Κοινωνική Πρόνοια: Πολιτικές και Προγράμματα* (εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα 2015, σελ. 645), από τη Σοφία Κουκούλη, πρόεδρο του Τμήματος Κοινωνικής Εργασίας, στο Τ.Ε.Ι. Κρήτης.

Η Συντακτική Επιτροπή